

VILLAGRASA I HERNÁNDEZ, Fèlix. *Mancomunitat i ciència. La modernització de la cultura catalana*. Catarroja: Editorial Afers, 2015. Recerca i pensament, 79. 99 pàgs. [12 x 18,5].

Amb motiu del la commemoració del centenari de la posada en marxa de la Mancomunitat de Catalunya (1914-2014), han aparegut tot un seguit de treballs de recerca sobre aspectes poc coneguts d'aquesta institució encapçalada per Enric Prat de la Riba. Entre aquests treballs trobem l'opuscle de l'historiador Fèlix Villagrasa, amb l'objectiu de “*donar a conèixer l'acció de les institucions oficials catalanes en la importació de teories i mètodes científics moderns en els diferents àmbits de coneixement durant aquell període*”. L'autor interpreta l'obra científica de la Mancomunitat com la temptativa d'inserir la cultura i la recerca catalanes dins dels debats europeus contemporanis. D'acord amb aquest propòsit, l'ensenyament públic havia de jugar un paper fonamental a l'hora de posar les bases del progrés econòmic, cívic i social.

L'autor destaca l'esforç econòmic de la Mancomunitat dins del camp dels estudis superiors i la difusió cultural, a partir del pressupost conjunt de les quatre diputacions catalanes. Un pressupost que rendibilitzat al màxim, en inversions com l'educació pública i les infraestructures de transport i comunicacions, va permetre la modernització i una millor articulació del món rural. El llibre fa un repàs a la promoció de l'alta cultura en l'obra de la Mancomunitat, des de les pensions de la Mancomunitat per a l'ampliació d'estudis a l'estranger fins als Cursos Monogràfics d'Ampliació d'Estudis i d'Intercanvi (CMAEI), sense oblidar de ressenyar la visita d'Albert Einstein a Catalunya l'any 1923.

La supressió de la Mancomunitat aturà part de la modernització que s'estava experimentant a Catalunya, però ja estaven apuntades les línies de treball per al futur desenvolupament d'una gestió pròpia en sintonia amb els ritmes i les dinàmiques europees. L'opuscle acaba amb una relació, amb les referències biogràfiques bàsiques, dels estudiants becats i dels professors convidats a través dels cursos del CMAEI. El mateix autor assenyala possibles línies de recerca en un futur, com serien els estudis de les trajectòries personals dels investigadors becats, per tal de poder valorar els resultats a mig i llarg termini de les inversions realitzades en el camp de la recerca i la difusió del coneixement.

IHE
(Secretaria de la Revista)

Traducción de la reseña anterior:

Con motivo de la conmemoración del centenario de la puesta en marcha de la Mancomunitat de Catalunya (1914-2014), han aparecido toda una serie de trabajos de investigación sobre aspectos poco conocidos de esta institución encabezada por Enric Prat de la Riba. Entre estos trabajos encontramos el opúsculo del historiador Fèlix Villagrasa, con el objetivo de “*donar a conèixer l’acció de les institucions oficials catalanes en la importació de teories i mètodes científics moderns en els diferents àmbits de coneixement durant aquell període*”. El autor interpreta la obra científica de la Mancomunitat como la tentativa de insertar la cultura y la investigación catalanas dentro de los debates europeos contemporáneos. De acuerdo con este propósito, la enseñanza pública tenía que jugar un papel fundamental a la hora de poner las bases del progreso económico, cívico y social.

El autor destaca el esfuerzo económico de la Mancomunitat dentro del campo de los estudios superiores y la difusión cultural, a partir del presupuesto conjunto de las cuatro diputaciones catalanas. Un presupuesto que rentabilizado al máximo, en inversiones como la educación pública y las infraestructuras de transporte y comunicaciones, permitió la modernización y una mejor articulación del mundo rural. El libro hace un repaso a la promoción del alta cultura en la obra de la Mancomunitat, desde las pensiones de la Mancomunitat para la ampliación de estudios en el extranjero hasta los Cursos Monogràfics d’Ampliació d’Estudis i d’Intercanvi (CMAEI), sin olvidar de reseñar la visita de Albert Einstein a Cataluña en 1923.

La supresión de la Mancomunitat frenó parte de la modernización que se estaba experimentado en Cataluña, pero ya estaban apuntadas las líneas de trabajo para el futuro desarrollo de una gestión propia en sintonía con los ritmos y las dinámicas europeas. El opúsculo acaba con una relación, con las referencias biográficas básicas, de los estudiantes becados y los profesores invitados a través de los cursos del CMAEI. El mismo autor señala posibles líneas de investigación en un futuro, como serían los estudios de las trayectorias personales de los investigadores becados, para poder valorarlos resultados a medio y largo plazo de las inversiones realizadas en el campo de la investigación y la difusión del conocimiento.

IHE
(Secretaría de la Revista)